

Wagner István

Cigány Madonna

Anyám emlékének

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 11. szám, 2024. március 14.

Regina gyönyörű volt és nevéhez illően királynői tartású. Ahányszor megjelent kitárt ajtónk előtt, csak megállott némán és türelmesen várt, mert tudta, hogy itt nem kell kéregetni, sőt, egyenrangú embernek tekintik. Ellentétben közismerten fukar háztulajdonosnónkkal, akit egyszer az udvaron, mosás közben megkönyékezett, de az kerek-perc elzavarta_ - Nem adok semmit, nem látod, hogy vizes a kezem? - Óh, hogy az az én drága Jóistenem száríccsa meg! - hangzott ájtatosan égre emelt szemmel az álságos fohász. A határszéli kisváros peremén, a nádas-mocsaras Kígyós-réti, vályogtéglákból rakott putri-sorból járt be hozzánk rendszeresen a napi betevőért, amit a helybeliek csak oláh cigány telepként emlegettek.